

Ali Baba ve Kırk Haramiler

Binbir Gece Masalları

2. ve 3. SINIFLAR İÇİN
ÇOCUK KLASİKLERİ

YA KISMET

Güneşin her yerden önce doğduğu ve battığı doğu ülkelerinden birinde, bundan yıllar yıllar önce “Ali” adında bir adam yaşarmış. Bu adam, şefkatli, yardımsever ve iyi kalpli biriymiş. Herkes ona “Ali Baba” dermiş.

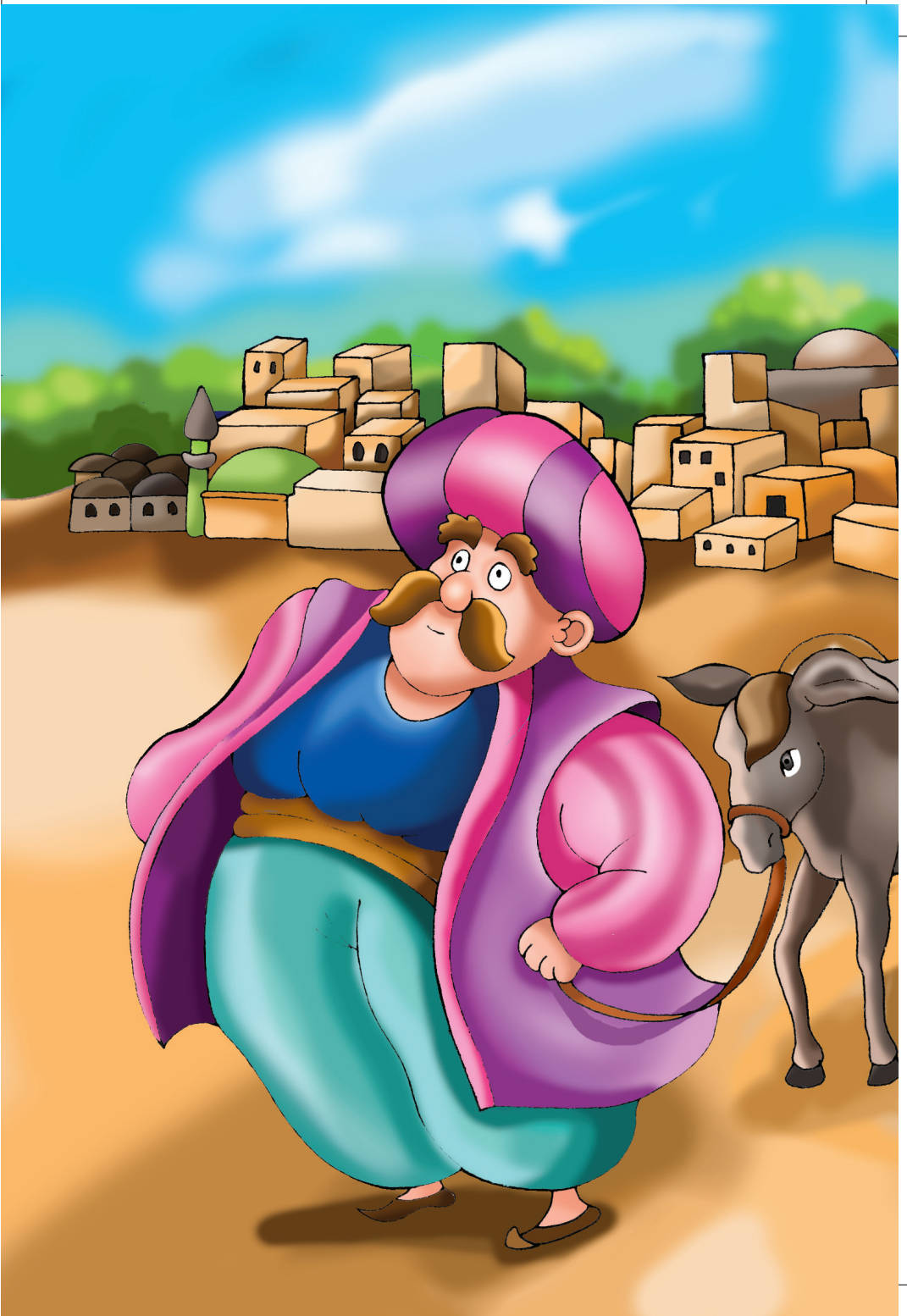
Ali Baba'nın ülkesinin bulunduğu coğrafyada büyük çöller varmış. Çöl deyince akla ilk gelen yük hayvanı, elbette açlığa ve susuzluğa dayanıklı develermiş. Bu yüzden bu bölgede tüccarlar, mallarını deve kervanlarıyla taşırlarmış. Şehirlerin sokaklarında çeşit çeşit mallarla yüklü kervanların çingirak sesleri eksik olmazmış.

Ali Baba, odunculukla geçinirmiş. Üç eşeği varmış. Her sabah erkenden kalkarmış “Ya kısmet!” der; üç eşeğiyle ormana doğru yola çıkarmış. Ömrü tükenmiş ağaçları, budanması gereken dalları keser, bunları şehirde satarmış. İşinin ustasıymış. Fakat üç eşek yükü odundan ne kadar para kazanılabilir ki? Aç açık kalmıyorlarmış işte. Ali Baba, günlük yiyeceklerinin parasını ne yapıp edip getiriyormuş. “Allah kimseye muhtaç etmiyor ya!” deyip şükrediyormuş.

Ali Baba'nın Kasım adında bir de kardeşi varmış. Kasım, Ali Baba'nın aksine hırslı ve paragöz bir adammış. Bütün derdi, daha çok para kazanmakmış. Şehre gelen ticaret kervanlarından aldığı kumaşları, dükkânında pahalı fiyatlarla halka satıyormuş. Hint'ten, Yemen'den gelen rengârenk çeşit çeşit kumaşlarla süslü vitrinin önü hep müşteriyle

doluymuş. İyi tezgah tarmış Kasım; ağız laf yaparmış. Dükkânına giren müşteri, mal almadan çıkamazmış. Epeyce de zenginmiş. Kazandığı paralar, onun hem cebini doldurmuş, hem burnunu büyötmüş. Burnu büyük Kasım, ağabeyi Ali Baba'yı küçük görörmüş. Onun mesleğiyle, fakirliğiyle her fırsatta dalga geçermiş:

– Söyle bakalım, kazandığın paraları nereye saklıyorsun Ali Baba? Ormanda kurda kuşa yem olmadın mı sen daha?

Ali Baba'ysa kardeşinin bu iğneleyici sözlerine aldırılmıyor, gülüp geçiyormuş.

Ali Baba'nın hanımı da kocası gibi iyi yürekli ve elindekiyle yetinmeyi bilen biriymiş. Fakir bir ailenin kızıymış. Ali Baba'yla birbirlerini sevmişler, "Nasıl geçiniriz?" diye düşünmemişler. Allah'a güvenip evlenmişler.

Nur topu gibi bir de oğulları olmuş. Zaman, göz açıp kapayıncaya kadar geçmiş. Oğlan, delikanlılık çağına gelmiş bile. İşte böyle... Ali Baba, hanımı ve biricik oğulları evceğizlerinde kendi hallerinde yaşayıp gidiyorlarmış.

Kasım da evliymiş. O, zengin bir ailenin kızını almış. Karısı süse, püse; altına, gümüşe, mücevhere pek düşkünmüş. Takıp takıştırıp gezer, gösterişi pek severmiş. Sık sık da Ali Baba'nın hanımına takılırmış. Ona, yaptırdığı çeşit çeşit yemeklerden, diktirdiği allı morlu elbiselerden, hizmetçilerinden bahsedermiş. Zavallı Ali Baba'nın hanımı, boynunu eğer, mahsun mahsun, sabırla dinlermiş.

Bazen de eltisinin böyle ballandıra ballandıra anlattıklarına, elinde olmaksızın özenirmiş. Ali Baba'ya şunları söylemiş:

